

MICALET TEATRE

Sis ninots en busca d'una falla

Josep Antoni Fluixà

Dibuixos de Paco Giménez

ESCENA 1

(En un taller d'artista faller abandonat.

L'escena s'inicia en penombra. A penes s'hi distingeixen les figures dels sis personatges principals. A poc a poc, l'escenari es va il·luminant, com si es fera de dia i la llum penetrara per les finestres del magatzem. Es pot sentir la piuladissa d'algun ocell i els senyals horaris d'algun rellotge o emissora de ràdio. L'escenari, en pocs minuts, passa a la claredat total. Aleshores veiem clarament com les sis figures semblen sis ninots de falla completament quiets, com estàtues, dalt d'un pedestal o caixó de fusta. Però, de sobte, comencen a moure's, com si es despertaren d'un llarg son. Mentrestant, per un dels laterals entra una fila de formigues que, en veure els ninots, paren amb evident cara de sorpresa.)

FORMIGA CAPDAVANTERA. *(Dirigint-se a les altres.)* Això és normal?

FORMIGA 1 i FORMIGA 2. (*A la vegada.*) Creiem que no. Els ninots sempre han sigut ninots, senyora capdavantera.

FORMIGA AMB ULLERES DE CUL DE GOT. Exacte!
I els ninots no tenen vida.

FORMIGA CAPDAVANTERA (*Dirigint-se a l'última FORMIGA MENUDETA.*) Ves-hi tu que eres menudeta i espavilada i, sense que et descobriquen, mira a veure si tenen algun motoret a l'esquena o al melic que els faça moure.

(La FORMIGA MENUDETA s'aproxima als ninots, els contempla per darrere i torna on són les formigues, mentre els ninots comencen a estirar els braços i alguns baixen del pedestal i s'asseuen.)

FORMIGA MENUDETA. (*Dirigint-se a les altres formigues.*) No tenen motoret, senyora.

FORMIGA CAPDAVANTERA. Això no m'agrada gens! Serà millor que peguem mitja volta i ens n'anem. No m'estranyaria gens que hi haguera algun tipus de bruixeria amagat!

(Les formigues comencen a fer cara i gestos d'espant i peguen a fugir fent crits, mentre

*desapareixen pel lateral pel qual han entrat,
just en el moment en què els ninots comencen
a parlar.)*

L'HOME VELL. *(Que ha aconseguit, finalment, bai-
xar del pedestal, ja que de tots els ninots ha sigut a
qui més li ha costat despertar-se del tot i moure's.)*
Tenia les cames adolorides.

LA DONA VELLA. I jo tinc el coll fet un allioli.

LA DONA EMBARASSADA. No m'explique com, si
som de poliestiré expandit, de fibra de vidre i
de resina de polièster, ens pot fer tant de mal
tot el cos cada vegada que ens quedem quietes
durant una llarga temporada.

EL XIQUET. Ei, ací fa temps que no ve ningú.

LA XIQUETA. Crec que ens han deixat abandonats!

LA DONA EMBARASSADA. I mig pintats. Fem cara
de descolorits.

L'HOME VELL. Deu ser per la crisi, que també ha
arribat a les falles.

LA DONA VELLA. Segur que ací no paga ja ningú
i l'artista faller s'ha cansat d'esperar i ens ha
abandonat.

*(De sobte, EL XICOT JOVE que ha estat as-
segut d'esquena al pati de butaques mirant*

la pantalla d'un ordinador portàtil, es gira i brama ben fort.)

EL XICOT JOVE. Ací no hi ha ni un gram de senyal! *(La resta dels personatges el miren com si no l'hagueren vist encara.)* Ni senyal, ni wifi ni res que s'hi assemble! A quins artistes els deu haver passat pel cap fabricar-me en un lloc sense connexió a internet?

(Tots s'acosten al jove i tracten de mirar també la pantalla de l'ordinador, mentre un GAT guaita per un dels laterals, com si l'hagueren despertat els crits.)

GAT. On hem anat a parar? Ninots de falla que es mouen!

LA DONA VELLA. *(Després d'uns moments de silenci i de mirar l'ordinador sense entendre res.)* Xicot, el problema no és que la televisió xicoteta que dus no funcione, sinó que ací no podem quedar-nos. Som ninots de falla i no tenim sentit si la pròxima nit de Sant Josep ningú no ens crema.

EL XIQUET. Això dic jo! I tampoc si no formem part d'un monument!

LA XIQUETA I LA DONA EMBARASSADA. (*Cridant contentes.*) Festa, festa!

(*Pel lateral contrari al del GAT entra un GOS amb cara també d'adormit i visiblement molest.*)

GOS. A veure si agafen d'una vegada la porta i se'n van! No ens deixaran tranquils, caram! Es farà migdia i jo no hauré dormit prou!

L'HOME VELL. Això és la crisi! Ja vos ho he dit! Ni festa, ni kiwi, ni músics, ni futbol! Ja no podem veure ni l'*internet* ni l'Inter de Milà...

LA DONA VELLA. Calla ja, que estàs fet un vell pudent! Ens cal una solució. I, per això, crec que ens haurem d'espavilar i buscar una falla pel nostre compte.

L'HOME VELL. Em sembla bé, però haurà de ser una falla de primera divisió. Jo per menys no me'n vaig d'ací.

LA DONA EMBARASSADA. Sí, sí. Una falla que organitze cavalcades, exposicions, concursos i tota la pesca. I que facen un bon llibret de falla, que ens facen fotos i que ens traguin afavorits.

LA XIQUETA. I que tiren molts coets! Molts coets!

EL XIQUET. A mi, els coets, la veritat és que no em fan massa comboi...

L'HOME VELL. (*Dirigint-se a un dels laterals.*) Aleshores, serà qüestió de posar-se en marxa. (*Obri la porta de l'exterior i desapareix. La resta dels personatges el segueix a poc a poc.*)

LA DONA VELLA. Anem anant, que ací no fem ja res!

EL XICOT JOVE. (*Mirant com ixen LA DONA VELLA, LA DONA EMBARASSADA, EL XIQUET i LA XIQUETA, fa un gest d'inseguretats que mostra també la seua por de quedar-se sol.*) A mi això de buscar una falla, ni fred ni calor! Però, va, vos acompanyaré perquè busque un lloc on hi haja senyal d'internet.

GAT I GOS. (*Ja sols a l'escenari, l'un a una banda i l'altre a l'altra.*) Ja era hora! Per fi, ens deixen tranquils!

(*Fosc.*)